

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av
dobbelbeskatning m.v.

Vedlegg.

Oversettelse.

**Overenskomst mellom Kongeriket Norge og New Zealand til
unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av
skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt
og visse andre skatter.**

Kongeriket Norges Regjering og New Zealands Regjering

som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og visse andre skatter, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

De skatter som overenskomsten gjelder

1. De gjeldende skatter som denne overenskomst får anvendelse på er:

a) i New Zealand:

inntektsskatten og særskatten på ikke utdelt utbytte (excess retention tax)

(i det følgende kalt «newzealandsk skatt»);

b) i Norge:

(i) inntektsskatt til staten;

(ii) inntektsskatt til fylkeskommunen;

(iii) inntektsskatt til kommunen;

(iv) fellesskatt til Skattefordelingsfondet;

(v) formuesskatt til staten;

(vi) formuesskatt til kommunen;

(vii) skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum;

(viii) avgifter til staten på honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;

(ix) sjømannsskatt;

(i det følgende kalt «norsk skatt»).

2. Denne overenskomst skal også omfatte alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter, blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om alle vesentlige endringer som blir gjort i deres respektive skattelovgivning.

3. Som inntektsskatt i denne artikkels punkt 1 underavsnitt a) anses ikke særskatten på friaksjer (the bonus issue tax).

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) (i) «New Zealand» betyr New Zealands territorium med utenforliggende øyer, men omfatter ikke Cook Islands, Niue eller Tokelan; det omfatter områder som støter opp til New Zealands sjøterritorium med utenforliggende øyer som etter newzealandsk lovgivning og overensstemmende med folkeretten er — eller senere kan bli — betegnet som områder hvor New Zealand har suverene rettigheter med hensyn til utforskning, utnyttelse, bevaring og regulering av naturforekomster — enten levende eller døde — på havbunnen, i undergrunnen og i overliggende vannmasser.
- (ii) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium hvor Kongeriket Norge etter norsk lovgivning og overensstemmende med folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
- b) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr New Zealand eller Norge slik det fremgår av sammenhengen;
- c) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- d) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- e) «foretagende i en kontraherende stat» og «foretagende i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- f) «statsborger» betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat;
- g) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet at et foretagende i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet bare går i fart mellom steder i den annen kontraherende stat;
- h) «kompetent myndighet» betyr:
- (i) for så vidt angår New Zealand, the Commissioner of Inland Revenue eller den som har fullmakt fra ham;
- (ii) for så vidt angår Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.

2. Når det ved anvendelsen av artiklene 10, 11 eller 12 oppstår spørsmål om en mottager bosatt i New Zealand er den virkelige rettighetshaver, skal mottageren, når denne er bestyreren av en formuesmasse (trustee) som er undergitt beskatning av slike inntekter i New Zealand, bli ansett for å være den virkelige rettighetshaver.

3. Uttrykkene «newzealandsk skatt» og «norsk skatt» i denne overenskomst omfatter ikke tillegg av pønal karakter, oppkrevet i henhold til lovgivningen i noen av de kontraherende stater, til skatter som går inn under overenskomsten.

4. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, medmindre annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende kontraherende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne kontraherende stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre, eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der.

2. Når en fysisk person etter bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge stater, skal hans status avgjøres som følger:

- a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvorav han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de to stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge kontraherende stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:

- a) et sted hvor foretandet har sin ledelse;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrikk;
- e) et verksted;
- f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.

3. Stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs- eller monteringsprosjekt utgjør et fast driftssted bare hvis virksomheten pågår i mer enn 6 måneder.

4. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:

- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretandet;
- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretandet, utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretandet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
- d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;

- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet;
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene a) — e), forutsatt at resultatet av det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet.

5. Et foretagende i en kontraherende stat skal anses å ha fast driftssted i den annen kontraherende stat hvis det

- a) gjennom et tidsrom på mer enn 6 måneder utøver tilsynsvirksomhet i den annen stat, og denne virksomhet har forbindelse med et bygnings- eller monteringsarbeid som pågår i den annen stat; eller
- b) gjennom et tidsrom på mer enn 6 måneder, i den annen stat driver virksomhet på land som står i direkte forbindelse med undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen stat.

6. Når en person — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 7 — opptrer på vegne av et foretagende og har og vanligvis utøver i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretagendet, anses foretagendet uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som — hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted — ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. Et foretagende skal ikke anses for å ha fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat eller som utøver virksomhet i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer av fast eiendom (herunder jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved di-

rette bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom tilhørende et foretagende, og på inntekt av fast eiendom benyttet ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt 3, i hver av statene tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne kontraherende stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste som et foretagende i en kontraherende stat oppbærer ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppbåret ved deltagelse i en «pool», et felles forretningsforetagende eller i et internasjonalt driftskontor.

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får anvendelse på fortjeneste oppbåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium, Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning slik fortjeneste som tilfaller Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), står i forhold til dets andel i den nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som, uten disse vilkår, ville ha tilfalt et av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende, i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottageren er den virkelige rettighetshaver skal den skatt som beregnes ikke overstige 15 pst. av dividendenes bruttobeløp.

Dette punkt får ingen innvirkning på beskatningen av selskapet for så vidt angår den fortjenesten hvorav dividendene utdeles.

3. Med uttrykket «dividender» i denne artikkel forstås avkastning av aksjer og annen inntekt, som etter skattelovgivningen i den kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er likestilt med avkastning av aksjer.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver av dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i den annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller 14 anvendelse.

5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre slike dividender er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og

kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selvom de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottageren er den virkelige rettighetshaver skal den skatt som beregnes ikke overstige 10 pst. av rentenes bruttobeløp.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat være unntatt fra skatt i denne stat hvis:

- a) betaleren av rentene er denne kontraherende stat eller en av dens lokale forvaltningsmyndigheter; eller
- b) rentene er betalt til den annen kontraherende stat eller en av dens lokale forvaltningsmyndigheter, eller til et organ eller en institusjon (herunder en finansinstitusjon) som i sin helhet er eiet av denne annen kontraherende stat eller en av dens lokale forvaltningsmyndigheter; eller
- c) rentene er betalt til noe annet organ eller institusjon (herunder en finansinstitusjon) i forbindelse med lån ytet i henhold til overenskomst inngått mellom de kontraherende stater.

4. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner og gjeldsbrev, herunder premier og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Uttrykket omfatter imidlertid ikke inntekt som omhandlet i artikkel 10. Morarenter som følge av for sen betaling skal ikke anses som renter etter denne artikkel.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat, eller i den annen stat yter personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt (hjemmehørende) i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, da skal slike renter anses å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

7. Når det betalte rentebeløp, på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og den virkelige fordringshaveren, eller mellom

begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det er legges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og den virkelige fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den stat som den skriver seg fra, i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottageren er den virkelige rettighetshaver skal den skatt som beregnes ikke overstige 10 pst. av royaltys bruttobeløp.

De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale bli enige om gjennomføringen av denne begrensning.

3. Med uttrykket «royalty» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, filmer eller bånd til bruk i forbindelse med fjernsyn eller bånd til bruk i forbindelse med kringkasting, alle salgs patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av royaltien er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltien skriver seg fra, eller i den annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

5. Royalties skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt (hjemmehørende) i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltien, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted, skal slik royalty anses å skrive seg fra denne stat når forpliktelsen til å betale royaltien er pådratt i anledning av det faste driftssted eller det faste sted og driftsstedet eller stedet utreder royaltien.

6. Når det betalte royaltybeløp, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige mottager eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av statene under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

Avhendelse av eiendeler

1. Inntekt eller gevinst oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Inntekt eller gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat. Det samme gjelder inntekt eller gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.

3. Inntekt eller gevinst som et foretagende i en kontraherende stat har ved avhendelse av skip eller luftfartøyer drevet i internasjonal fart, eller av løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

4. Inntekt og gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1, 2 og 3, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsen i punkt 4 berører ikke Norges rett til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge gevinst som en person bosatt i New Zealand oppebærer ved avhendelse av en vesentlig del av aksjene i et selskap hjemmehørende i Norge, men bare hvis:

- a) mottageren av gevinsten i løpet av de siste tolv måneder forut for avhendelsen av aksjene eiet mer enn 25 pst. av aksjene i dette selskap, og
- b) mer enn 50 pst. av markedsverdien av dette selskaps eiendeler knyttet til dets virksomhet, befant seg i Norge på den siste dag i hvert av de tre inntektsår forut for avhendelsen (eller, hvis selskapet har eksistert i mindre enn 3 år, på den siste dag i hvert av selskapets forutgående inntektsår).

Artikkel 14

*Selvstendige personlige tjenester
(fritt yrke)*

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat erverver gjennom utøvelsen av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, medmindre:

- a) han i den annen kontraherende stat vanligvis råder over et fast sted som tjener utøvelsen av hans virksomhet. Hvis han råder over et slikt sted, kan inntekten skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste sted; eller
- b) mottageren av inntekten oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom i løpet av et inntektsår som sammen med et eller flere tidsrom i det foregående eller etterfølgende inntektsår overstiger 183 dager. I så fall kan inntekten skattlegges i denne annen stat.

I den utstrekning ovennevnte godtgjørelse ikke blir skattlagt i den stat hvor mottageren er bosatt, kan godtgjørelsen skattlegges i den annen stat.

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 17, 18, 19 og 20 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 kan godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

- a) mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom i løpet av et inntektsår som sammen med et eller flere tidsrom i det foregående eller etterfølgende inntektsår ikke overstiger 183 dager; og
- b) godtgjørelsen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottageren er bosatt; og
- c) godtgjørelsen ikke har forbindelse med virksomhet som drives av et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.

I den utstrekning godtgjørelse ikke blir skattlagt i den stat hvor mottakeren er bosatt, kan imidlertid godtgjørelsen skattlegges i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretagende i en kontraherende stat, skattlegges i denne kontraherende stat.

4. Godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i et luftfartøy drevet av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), oppebåret av en person bosatt i Norge, skal bare kunne skattlegges i Norge.

Artikkel 16.

Styregodtgjørelse m.v.

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet i den annen kontraherende stat som artist, såsom skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

2. Når inntekt som skriver seg fra virksomhet utøvet av artist eller idrettsutøver i egenskap som sådan, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan denne inntekt uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøvet virksomheten.

3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, skal inntekt som skriver seg fra virksomhet som definert i punkt 1, som er utøvet innen rammen av offentlig kulturutveksling mellom de kontraherende stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

I dette punkt omfatter uttrykket «offentlig» også offentligrettslige organer samt regionale og lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 18

Pensjoner og livrenter

1. Pensjoner (herunder offentlige pensjoner og sosiale trygdeytelser) og livrenter som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Uttrykket «livrente» betyr en fastsatt sum som skal betales periodevis til fastsatte tider på livstid, eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, i henhold til en forpliktelse til å erlegge betalingene som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.

3. Ethvert underholdsbidrag eller annen understøttelse som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal, hvis det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.

a) Godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat eller en av dens lokale eller regionale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller en av nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

b) Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der tjenestene er utført hvis mottageren er bosatt i denne stat og

(i) er statsborger av denne stat; eller

(ii) ikke bosatte seg i denne stat bare med sikte på å utføre de nevnte tjenester der.

2. Bestemmelsene i artiklene 15 og 16 skal få anvendelse på godtgjørelse bortsett fra pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat eller en av dens lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte kontraherende stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for pengebeløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse betalinger skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Annen inntekt

1. Inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre slike inntekter er oppebåret fra kilder i den annen kontraherende stat. I så fall kan de også skattlegges i denne annen stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på annen inntekt enn inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottageren av inntekten er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, eller i den annen stat utøver et fritt yrke fra et fast sted der, såfremt den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

Artikkel 22

Virksomhet utenfor kysten

Uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst skal følgende gjelde:

1. En person som er bosatt i en kontraherende stat og driver virksomhet i den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen kontraherende stat, skal med forbehold av punktene 2 og 3 i denne artikkel, anses for å drive virksomhet i denne annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når virksomheten er utøvet i et tidsrom som sammenlagt ikke overstiger 30 dager i løpet av en 12 måneders periode. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:

- a) virksomhet utøvet av et foretagende som er tilknyttet et annet foretagende skal anses for å være utøvet av det foretagende som det er knyttet til, hvis den virksomhet det gjelder i det vesentlige er den samme som den virksomhet det sistnevnte foretagende utøver;
- b) to foretagender skal anses for å ha tilknytning til hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller flere andre personer.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal transport av forsyninger eller personell til et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller drift av tau-båter eller lignende fartøyer knyttet til slik virksomhet, anses utøvet gjennom et fast driftssted i denne stat, men bare hvis virksomheten har pågått i mer enn 90 dager sammenlagt i løpet av en 12 måneders periode. Bestemmelsene i denne artikkels punkt 2 underpunktene a) og b) får tilsvarende anvendelse.

4.

- a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

naturforekomster i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne annen stat, forutsatt at arbeidet har pågått i mer enn 30 dager sammenlagt i løpet av en 12 måneders periode.

- b) Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar for lønnsarbeid utført ombord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført ombord i en taubåt eller lignende fartøy i forbindelse med slik virksomhet, skal kunne skattlegges i overensstemmelse med artikkel 15.

Artikkel 23

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for å kunne yte selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.

3. Formue i skip og luftfartøyer som drives i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor fortjenesten av slik virksomhet kan skattlegges i henhold til artikkel 8 i denne overenskomst.

4. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 24

Fremgangsmåter ved unngåelse av dobbeltbeskatning

1. I New Zealand skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:

- a) Med forbehold av enhver bestemmelse i New Zealands lovgivning som fra tid til annen måtte være i kraft og som gjelder innrømmelse av godskrivning mot newzealandsk skatt av skatt betalt i et land utenfor New Zealand (som ikke skal påvirke det generelle prinsipp om dette), skal norsk skatt som i henhold til norsk lov og overensstemmende med denne overenskomst er betalt, enten direkte eller gjennom avkortning, av inntekt oppbåret av en person bosatt i New Zealand fra kilder i Norge (unntatt, når det gjelder dividender, skatt av det overskudd hvorav dividenden utdeles), innrømmes som fradrag i newzealandsk skatt av denne inntekt;
- b) Ved anvendelsen av denne artikkel skal inntekt som en person bosatt i New Zealand i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges for i Norge, anses å skrive seg fra kilder i Norge.

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

2. I Norge skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:

- a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue, som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i New Zealand, skal Norge, med forbehold av bestemmelsene i underpunktene b) og c), unnta slik inntekt eller formue fra skatt.
- b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekter som i henhold til bestemmelsene i artiklene 10, 11, 12, 21 punkt 1 og 22 kan skattlegges i New Zealand, skal Norge innrømme som fradrag i denne persons inntektsskatt et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i New Zealand. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som tilsvarende den inntekt som er oppebåret fra New Zealand.
- c) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til noen bestemmelse i overenskomsten er unntatt fra skatt i Norge, kan Norge likevel ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre, en beskatning som avviker fra bestemmelsene i denne overenskomst, kan han uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de to staters interne lovgivning legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt. Saken må legges frem innen tre år fra mottagelsen av den første melding om tiltak som medfører beskatning i strid med overenskomsten.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand, skal legges til grunn uansett tidsfristene i de to kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheter i de to kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å gjennomføre bestemmelsene i overenskomsten.

Artikkel 26

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som kommer inn under overenskomsten. Utveksling skal bare skje i den utstrekning

den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med overenskomsten. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve skatter, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller avgjøre klager vedrørende skatter som kommer inn under overenskomsten. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judicielle avgjørelser.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlig administrativ praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 27

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

Intet av det som er fastsatt i denne overenskomst skal berøre de skatteprivilegier som i henhold til alminnelig folkerett eller bestemmelser i særlige overenskomster, tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn.

Artikkel 28

Territorial utvidelse

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer til ethvert område for hvis forbindelse med fremmede makter den ene eller den annen kontraherende stat er ansvarlig og som pålegger skatter vesentlig likeartet med dem som denne overenskomst gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være gjenstand for de endringer og vilkår (herunder vilkår med hensyn til opphør) som måtte bli særskilt nevnt og avtalt mellom de kontraherende stater i noter som blir å utveksle på diplomatisk vei eller på annen måte overensstemmende med deres konstitusjonelle praksis.

2. Med mindre noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater, skal oppsigelse av overenskomsten fra den ene kontraherende stats side i henhold til artikkel 30, også medføre opphør som der foreskrevet, av anvendelsen av overenskomsten på område som den er utvidet til å omfatte i medhold av nærværende artikkel.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. De kontraherende stater skal underrette hverandre når de forfatningsmessige foranstaltninger som kreves for å sette overenskomsten i kraft, er gjennomført.

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg

2. Overenskomsten trer i kraft den dag den siste av de meddelelser som er omtalt i punkt 1 er gitt, og dens bestemmelser skal ha virkning:

- a) i New Zealand:
med hensyn til inntekt som vedkommer det inntektsår som begynner 1. april 1982 og følgende år;
- b) i Norge:
med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det inntektsår som begynner 1. januar 1982 (herunder regnskapsperioder avsluttet i dette år) og følgende år.

Artikkel 30

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en kontraherende stat. Hver av de kontraherende stater kan si opp overenskomsten på diplomatisk vei ved å gi varsel om opphør minst 6 måneder før utløpet av ethvert kalenderår som begynner etter året 1987. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) i New Zealand:
med hensyn til inntekt som vedkommer det inntektsår som begynner 1. april i det kalenderår som følger nærmest etter det år oppsigelse blir gitt;
- b) i Norge:
med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det inntektsår som begynner 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år oppsigelse blir gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede som er behørig bemyndiget til det, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Oslo den 20. april 1982 på engelsk.

For Kongeriket Norges
Regjering
Svenn Stray

For New Zealands
Regjering
William Gray Thorp

PROTOKOLL

til overenskomst mellom Kongeriket Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og visse andre skatter.

Ved undertegningen av den i dag inngåtte overenskomst mellom Regjeringen i Kongeriket Norge og Regjeringen i New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og visse andre skatter, er undertegnede blitt enige om følgende tilleggsbestemmelser, som skal utgjøre en integrerende del av overenskomsten:

Det er enighet om at:

- a) Intet i artiklene 7 og 21 skal få anvendelse for noen av de kontraherende stater med sikte på å hindre gjennomføringen i

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av dobbeltbeskatning m.v.

Vedlegg.

den kontraherende stat av bestemmelser i dens til enhver tid gjeldende lovgivning vedrørende skattlegging av inntekt fra noen form av forsikringsvirksomhet. Men dersom den ved undertegningen gjeldende lovgivning i en kontraherende stat vedrørende skattlegging av slik inntekt blir endret (bortsett fra mindre endringer som ikke innvirker på dens alminnelige karakter), skal de kontraherende stater ta kontakt med hverandre med sikte på å avtale slike endringer i dette punkt som anses hensiktsmessig;

- b) hvis det senere blir inngått en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning mellom New Zealand og en tredje stat, som ved tidspunktet for undertegningen av denne protokoll er medlem av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD), hvor New Zealand samtykker i å begrense skattesatsen for sin beskatning av følgende inntekter:

- (i) dividender, utbetalt av et selskap hjemmehørende i New Zealand, som en person i denne tredje stat har krav på, til en skattesats som er lavere enn den som er foreskrevet i artikkel 10 punkt 2; eller
- (ii) renter som skriver seg fra New Zealand, som en person bosatt i denne tredje stat har krav på, til en skattesats som er lavere enn den som er foreskrevet i artikkel 11 punkt 2; eller
- (iii) royalties som skriver seg fra New Zealand, som en person bosatt i denne tredje stat har krav på, til en skattesats som er lavere enn den som er foreskrevet i artikkel 12 punkt 2,

da skal Regjeringen i New Zealand uten unødige opphold underrette Regjeringen i Kongeriket Norge om dette. Underretningen skal skje skriftlig på diplomatisk vei, og forhandlinger skal tas opp med Regjeringen i Norge om å revurdere bestemmelsene i underpunktene (i), (ii) og (iii) foran, med sikte på å gi den samme behandling til Norge som til vedkommende tredje stat;

- c) de kontraherende stater er enige om at punkt 2 i artikkel 24 etter anmodning av Norge, fremmet i note på diplomatisk vei, skal skiftes ut og erstattes med den nedenfor angitte tekst. Den nye tekst skal tre i kraft den 30. dag etterat bekreftelse for mottagelse av noten er gitt på diplomatisk vei, og skal første gang få virkning for skatter av inntekt eller formue som vedkommer det inntektsår (herunder regnskapsperioder avsluttet i dette år) som følger nærmest etter det år hvori utvekslingen av notene finner sted:

«I Norge skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte: Når en person bosatt i Norge oppbærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i New Zealand, skal Norge tilstå denne person et fradrag i den norske inntektsskatt eller formuesskatt tilsvarende den skatt som er betalt i New Zealand. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt, slik den er fastsatt før fradraget gis, som forholdsmessig svarer til den inntekt som er oppbåret fra New Zealand eller den formue som er eiet der»;

- d) hvis på noe tidspunkt etter undertegningen av denne protokoll, New Zealand skulle inkludere en ikke-diskrimineringsartikkel i noen av sine dobbeltbeskatningsavtaler, skal New Zealand, uten unødige opphold underrette Regjeringen i Kongeriket Norge om

Overenskomst mellom Norge og New Zealand til unngåelse av
dobbelbeskatning m.v.

Vedlegg.

dette. Underretningen skal skje skriftlig på diplomatisk vei og forhandlinger skal tas opp med Regjeringen i Kongeriket Norge med sikte på å inkludere en ikke-diskrimineringsartikkel i nærværende overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Oslo den 20. april 1982 på engelsk.

For Kongeriket Norges
Regjering
Svenn Stray

For New Zealands
Regjering
William Gray Thorp
